

ACTITUT DE L'ORDRE SERAFIC

Tots els moviments colectius per nobles que siguin, tendeixen—sobre tot en llur començament—a extremarse. Després de les sapientíssimes Encícliques de Lleó XIII, se desvetllá en el mon catòlich l'acció social tant necessaria, tant simpática, tant cristiana. Pero en algunes nacions d'Europa, particularment a Fransa, s'ha desviat de tal modo del camí segur que li senyalá el Vicari de Jesucrist, que l'actual Papa ha tingut que condemnar el moviment sillonista qu'ab tant falagueres esperances comensá: Y es que no s'ha cercat més

que'l millorament económic, el benestar del cos; oblidant que l'home se compona de cos y d'ànima y qu'aquesta pera estar sana, necessita nodrirse de l'Evangelí. El problema social, s'ha considerat com un problema económic, quan més,

que tot es un problema moral; y es evident que l'únic que'l pot resoldre es el Cristianisme, es la difusió del esperit de Jesús tal com está en l' Evangeli y ens el presenta l'Esglesia nostra Mare, ja que solsament Ell ha tingut suficient eficacia pera resoldre totes les crissis per que ha passat l'humanitat.

Gracies a Deu, a Espanya no estém en aquet cas, però donat el caràcter espanyol no seria gens dificil que més o menys s'hi arrivés. De tots modos, sigui per aixó, sigui per falta d'unitat, sigui per lo que sigui, de lo molt que's trevallava no se'n veu el fruit. Se parla molt d'acció social, però potser aquesta no está prou animada d'aquell esperit que comunica feconditat exuberant a les obres humanes: la caritat de Crist, el zel verdader, suau, pacient y constant. Potser per comptes de cercar la gloria de Jesús y la propagació de la seva doctrina, ens cerquém a nosaltres mateixos. Y llavors, com que minvant la caritat de Crist, minva necessàriament l'amor al pròxim, les nostres obres por comptes d'esser grans y fecondes, devenen xorques y esterils.

Ja que les Ordres Terceres de Catalunya—seguint la tradició francescana y 'ls concells de Lleó XIII—van orientantse cap a l'acció catòlich-social, es precis definir clarament la seva actitud.

La causa de la separació dels homes, es l'egoisme; el qual com que no veu més que'l profit immediat, origina aquesta disputa sempiterna pera acaparar les coses particulars, que com diu Pascal, «no poden esser possehides més que per un sol», y alimenta la divisió y odi de classes. Es precis fer desapareixer o al menys minvar aquesta divisió, pera que compenetrantse, sens confondrers, tots els elements socials se favoreixin els uns als altres y cada hú sigui tot per tots.

Mes, aquet llas d'unió no pot esser altre que Jesucrist. Quan se desnatura a Jesucrist, o's refreda 'l seu amor, se desnatura també y's refreda l'amor al pròxim; y la divisió dels homes, per comptes de minvar, necessàriament augmenta.

Després de Jesús, potser no hi ha hagut al mon ningú qu'estigués tant penetrat del principi d'«estimar al pròxim com a nosaltres mateixos», com el P. Sant Francesch. Y es

que potser no hi ha hagut ningú que l'aventatjés en l'amor a Crist. El Seraffí d'Assís, no era ni un polítich, ni un sociólech. Pera restablir la pau als pobles, no feya compareixer les parts, com un administrador de justícia; solsament predicaba a Jesús; y al sentirlo, els pobles oblidaven llurs divisions y apreníen a mirar al cel. La pobresa segons éll no era pas una teoria social, era tant sols un medi pera trovar a Jesús y entrar en la terra dels vivents. Més qu'atacar el mal, lo que procurava era promoure el bé. No es que tanqués els ulls pera no veurel, sinó que no volía coneixel més que pera transformar-lo en bé. Per comptes de predicar la creuhada contra la societat, com feyen els demagogs del seu temps, convidaba a tothom a la reforma interior.

Y aquest esperit es el que deixá en herencia als seus fills. Y aquesta es la mentalitat qu'ha de tenir l'Ordre Tercera; el seu fi es propagar en mitj de la societat la caritat de Crist. Y aixó ho farà donant al cos lo qu'es del cos y a l'ánima lo qu'es de l'ánima, es a dir, trevallant pera'l millorament económich de les classes menesteroses, subordinantlo al millorament moral de la societat.

L'Ordre Tercera ha d'esser, donchs, el ferment que vivifiqui la massa católica y fassi circular vigorosament en ella la caritat forta y suavíssima de Jesucrist, tenint en compte que no soms nosaltres els que fem fructificar les obres, sino que es Deu.

Llavors l'acció social será integral y per lo tant perfecta, que consisteix en procurar, com diu Balmes, «la major *inteligencia* possible en el major nombre possible, la major *moralitat* possible en el major nombre possible, y'l major *benestar* possible en el major nombre possible».

FR. J. D'ALVERNA.

PATRÓ DEL MES

Santa Margarida de Cortona, Terciaria

(1247—1297). (SA FESTA EL 23 DE FEBRER).

«La Magdalena de l'Ordre Seráfica» l'han anomenada, a nostra Santa, per la semblança qu'ab ella tingué de convertir-se de gran pecadora en entusiasta y tendríssima enamorada de Jesucrist.

La bellesa y atractives gracies que Deu generosament li concedí, per comptes de servirli d'esgraons per pujar al cel, li serviren d'estorb y pera ferla caure en baixeses y indignitats que desdiuen de la naturalesa humana y més, encare, si adornada está de la divina resplandor de la gracia, y revestida ab l'immaculada y purissima vesta del Sant Baptisme.

Als 18 anys abandoná Margarida la casa dels seus pares, y 9 anys en visqué separada de la dolça y reconfortant calor de la familia, y, lo qu' es pitjor, separada de son Deu, puig miserable y escandalosament unida al vici qu'havia ofuscat la seva intel·ligencia y apagats els nobles sentiments del cor seu naturalment bó y generós.

Pero Deu sempre infinitament bó, qui respón a les ingratitude de ses criatures vessant a mans plenes sos gracies divinals, volgué mirar ab misericordia a Margarida y tréurela de son trist y llastimós estat. Per realisarho va servirse d'un gosset, qui lladrant ab inquietut significativa la va guiar ahont cobert de terra y podrintse estava son ayment; allí, al contacte de la realitat en que ha de parar nostre cos, fortament va sotregarse el cor seu; la gracia il·luminá la seva ànima y aixecant ella sa mirada al cel. Jesús li mostrá les seves mans, els seus peus y son Cor d'espines coronat, ab llaga profunda vessant encara fresca sanch.

La conversió de Margarida fou complerta y perdurable. S'encaminá a Cortona, y als peus d'un fill de St. Francesch, Ministre de Jesucrist, com la Magdalena als peus de Jesús, deixá de esser pecadora quedant una Santa.

Ab les heroicitats de la seva penitencia extraordinaria, esborrá lo escandalós de sa passada vida; y si avans era despreciada, després fou alabada per tothom. El seu exemple convertí a mols pecadors, y la seva memoria perdura, en la Esglesia catòlica, incorrupta com el seu cos embalsamat ab la mirra de sa penitencia santa.

Després de molts miracles que Deu obrá per sa intercessió, fou canonisada per el Papa Benet XIII, l'an 1728.

Devoció.—Resar el Sant Rosari tots els dies en familia.

Virtut del mes.—La mortificació de la vista y alguna coseta en el menjar.

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Esglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 1; B. Andreu cf.—2; La Purificació de la Mare de Deu.—3; Beata Viridiana, vg., terciaria.—4; St Joseph de Lleonia, cf.—5; Sts. Pere Batista y cons. mrs. del Japó (1.ª y 3.ª O.).—18; Bta. Ludovica de Albertonis, vda., terciaria.—19; St. Conrado de Placencia, cf., terciari.—21; Sta. Angela Mericis, vg., terciaria.—23; Sta. Margarida de Cortona, penitenta, terciaria.

Festes

Ab els últims jorns de Janer, acaba d'esvahirse el ressó de la alegria de Nadal. Per un moment, el poble cristià se vestí de joia y festejá el naixement de l' Infantó de Betlehem.

¡Ah, era 'l desitjat de la humanitat!—Ja feya temps que l' Esglesia l' esperava, y ab aquella frisansa qu' es filla del amor, «que s' obrin els núvols, deya, y ploguin el Just». Y cada dia, com si no tingués espera, «ja vé..., ja s' acosta, repetia, ensenyens el teu rostre y serém salvats», «fins qu' una nit: vessant alegria exclamá: «ens ha nascut un Nen»... y la nit va omplirse de resplandors y 'l Fill de Deu va ferse Fill del home y va naixer en nostres cors... y 'ls pobres cors nostres, serviren de breçol y 'l nostre pit d' establia.

Ja han passat les festes; ja no se senten les canturies qu' acompanyaven al diví Infant; però el nostre cor resta tranquil, está content, encara sent el ressó de les petjades divines, s' hi coneix encare un rastre olorós, suau, anyorivol...

Jesús hi ha passat...

* * *

Els darrers jorns d' aquet mes, també son jorns de festa. Aquell poble que pochs dies ha, a l' ombra de l' Esglesia se sentia piadós, tocat ara d' una ansia febrosenca, se transforma en un histrió desvergonyit. ¡Ah, els Jorns de Carnaval! élls passen sobre 'ls cors com el vent ardent del desert, y 'ls deixen sechs, árits, sense ignocencia, sense pureza, sense alegria!

¡Oh, qué hi han depositat en els cors, aqueixes festes profanes?—Els han troçejat.

Un cop passades, no hi deixen més qu' amargors de fel, y unes petjades, fondes, tristes, asqueroses...

El dimoni hi ha passat...

FRA JOSEPH MARÍA.

VARIETATS

Indulgencia de la Estació.—Entre les moltes indulgencies que tenen concedides a favor seu els terciaris, n' hi ha una de molt notable anomenada la *Indulgencia de la Estació*.

Pera que tots se' n puguin aprofitar bé y sápiquen en qué con-

sisteix, donarém les següents explicacions preses del *Directorio Espiritual del Terciario Franciscano*, del P. Eugeni de Oisy, Cap., que algunes vegades hem tingut ocasió de recomanar desde la FULLA.

a) En virtut d'un Breu apostólic de 7 de Septembre de 1901, tots els terciaris que resen cinch vegades el Pare-nostre, Ave Maria y Gloria, y un altre per les intencions del Sant Pare, guanyen totes les indulgencies concedides als fidels que visiten les Estacions de Roma, la Porciúncula, Jerusalem y Santiago de Galicia, conforme als decrets de 7 de Mars de 1678, de 16 de Febrer de 1852 y de 14 de Abril de 1858.

b) Aquesta indulgencia, ab les condicions de costum, se pot guanyar no solament una vegada al dia, sino *toties quoties*, o siga, tantes quantes vegades se resin els sis Pare-nostres, ahont sevilla que sia. Pero no 's pot guanyar *per els vius* més que *una sola vegada* al dia, y *pera 'ls difunts* tantes com se vulgui.

c) Es, per lo tant, evident que 'l privilegi dels sis Pare-nostres es un dels més estimables, y per lo tant, procurin els terciaris, als quals tan benignament ha sigut concedit, aprofitarse de tant rich tresor. Pera guanyar aquesta indulgencia no es necessaria la Confessió sacramental ni la Comunió.

* * *

Per excés d'original hem hagut de retirar d'aquesta secció un articlet ja compost sobre la medalla que substitueix als cinch escapularis y la que pot substituirlos tots. Ho publicarem en el nombre pròxim ajudant Deu.

P. J. DE B.

CRÓNICA

D' Arenys de Mar.—Tots els lectors de FULLA SERÁFICA coneixen lo molt que a Arenys ha treballat en bé del poble el *Patronat obrer de la V. O. T.* Pel Maig de 1909 publicaren un suplement donant compte de les moltes obres que ha fundat com a fruit de la *Joventut Seráfica*, (obra predilecte del Patronat): Escoles y esbarjo dominicals, Escoles nocturnes, Orfeo Seráfich, Guardiola escolar, Bussó de la bona premsa, Saló de bones lectures, Comunió dominical, Beneficencia, Apostolat obrer, Secretariat popular, Consultori mèdic, Farmacia gratuïta, etc. Pero la caritat es ingeniosa y may queda prou satisfeta. Per aixó, després de haver muntat tantes obres en bé dels joves y del obrer arenyench, s' ha pensat ara en les moltes noyes y obreres que viuen mitj abandonades,

ense possibilitats pera procurarse una mitjana instrucció tan indispensable en nostres dies, no solament pera poguer adquirir molts coneixements de verdadera utilitat sino fins per poguerse fer respectar la propia condició en el concert de la vida social. Això ha preocupat en gran manera a les Germanes terciaries d' Arenys y s' han decidit resoltament a comensar el seu apostolat fundant les **Escoles terciaries de la Divina Pastora**, en les quals se donarà gratuïtament sòlida instrucció a totes les noyes que ho sollicitin, principalment en lo que 's refereix a lectura, caligrafia, dictat, comptes, religió, etc. Son ja moltes les senyorettes que s' han ofert pera instructores ab condicions y voluntat suficients pera desempenyar a consciencia el seu ofici pedagògich, y no faltan senyoras de bona voluntat que comprenent la capital importancia d' aquesta obra, s' han inscrit com a socies honoraries o protectores ajudant ab llurs recursos a cubrir els numerosos e indispensables gastos de llum, local, materials d' ensenyansa, etc., que sempre portan aquestes obres. No hi ha dubte que Deu beneheix sempre els treballs inspirats en la verdadera caritat que 'ns fa considerar al pròxim, per desvalgut que sigui, com un verdader germà; y per això, ab la seva divina providencia, fa que no faltin may ànimes caritatives que ofereixin el seu concurs personal y pecuniari als fundadors de les obres caritatives.

El dia 9 de Janer s' inauguraren aquestes escoles en el seu local del carrer de Santa Maria degudament preparat y han anat funcionant cada dia de 6 a 7 del vespre ab un número cada dia més crescut d' alumnes.

No cal dir l'entussiasme que aquesta obra ha despertat en tot Arenys y les grans simpaties que ab ella s' han guanyat les terciaries que ab tant coratge l' han empresa.

No podèm menys de felicitarles també nosaltres desitjant poguer explicar prompte als lectors de la FULLA els progressos que faràn les *Escoles terciaries de la Divina Pastora*.

De Banyoles — Han sigut com sempre molt concorreguts els exercicis celebrats per la V. O. T. de Banyoles, poguentse esperar que les apostòliques y apropiades exortacions que 'ls dirigi el Rt. P. Atanasi de Palafrugell, produhirán eficassos resultats.

Al últim dia vestiren l' hàbit algunes novicies y s' imposà el cordó a cinch criaturetes. Se deixà pera la funció del primer diumenge de Febrer el professar els que l' any passat vestiren, que son en número de quinze o setze.

Al final de la visita se demanaren els vots de totes les germanes de la Junta pera la renovació de la mateixa, havent quedat constituïda per majoria en la forma següent:

Ministra, D.ª Rosa Anglada, Vda. de Moragas. — *Vis-Ministra*, D.ª Maria Marti — *Mestra de Novicies*, D.ª Dolors Brunyol de Pujolàs — *Vis-Mestra*, D.ª Rosa Puig. — *Secretaria*, D.ª Maria Privat, Vda. de Torrent. — *Vis-Secretaria*, D.ª Joaquina Genover. — *Tresorera*, D.ª Ramona Ca-

nal.—*Vis-Tresorera*, D.ª Rosa García.—*Enfermeres*: 1.ª D.ª Carme Font; 2.ª D.ª Filomena Dilmer; 3.ª D.ª Manuela Coromina.—*Discretetes*: 1.ª D.ª Nuria Serra; 2.ª D.ª Carme Perpinyà de Riera; 3.ª D.ª Rita Teixidó de Selorà; 4.ª D.ª Engracia Plana de Corominas.—*Sagristanes*: 1.ª D.ª Neuc Castanyans; 2.ª D.ª Mercé Casellas; 3.ª D.ª Carmo Congost; 4.ª D.ª Concepció Butinyà.

Pera ocupar el càrrech de zeladora que deixá vacant l' actual Vis-Secretaria, s' ha nombrat a D.ª Francisca Vilar.

Tot siga pera major gloria de Deu y en bé de la V. O. T.

Neurologia.—A Olot han mort en la pau del Senyor les terciaries Maria Codina, Teresa Forn y Francisca Famada.

A Manresa, Valentina Vallés y Tomasas també terciaria.

¡Deu les tinga en la seva santa gloria!

BIBLIOGRAFIA

—La valiosa *Revista de Estudios Franciscanos*, que ha entrat ja en el V any de llur publicació, se despedí del any 1910 ab un notabilíssim número extraordinari tot ell dedicat a estudiar baix diferents aspectes la tan remoguda qüestió social. La causa ocasional d' aquest número fou l' haverse celebrat a Barcelona la V Setmana Social d' Espanya. Vens aquí el sumari: *Humilde tributo*, por la Redacción.—*Democracia suicida*, P. Fermín de La Cot.—*Las Ordenes Religiosas y el problema social* P. Miguel de Esplugas.—*El pensamiento social de Balmes*, P. Francisco de Barbens.—*El deber social del patrono*, P. Ruperto M. de Manresa.—*La Iglesia y la crisis social*, P. Jaime de La Cot.—*La Semana Social*, Ramón Eucabado.—*Vamos al pueblo, ó el modernismo social*, Luis-Pablo de Castegens.

—*El Apostolado Franciscano* que publican els nostres germans de Palma, de una simple fulla de propaganda que era al principi, ha arribat a convertirse en una verdadera revista social ilustrada que escampa la seva benèfica influencia per tot arreu d' Espanya. Aquest any, sobre tot, ha adquirit nou vigor per haverse refundit en ella les dos publicacions que en llengua castellana publicavan respectivament els nostres germans de Sarrià y d' Igualada, titulades: *Propaganda Antoniana y Recreaciones Catequísticas*. La primera d'aquestes dos, no obstant d' haverse refundit al *Apostolado Franciscano*, segueix venentse isoladament en paquets de 50 o 100 exemplars als qui ho demanin.

—*El Boletín de la Iglesia de Ntra. Sra. de Pompeya* (Diagonal, 450, també ha comensat el segon any de llur publicació ab notables millores. Desde ara els suscriptors podran guardar els diferents números y enquadrar-los, puig venen ara ab coberta de color, que guarda 'l text, y ab numeració continuada.

FULLA SERAFICA.—Publicació mensual de la V. O. T. del P. St. Francesch. Redacció y Administració, Convent de PP. Caputxins, Olot.—Per subscripció aislada, 1 pta. al any; per paquets de 25, 50 y 100 exemplars 0'50, 1 y 1'50 ptes respectivament.—En aquest Bisbat poden guanyar 50 dies de indulgencia tots els que llegixin y propaguin nostra FULLA.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXINS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1911.